

PREUS DE SUBSCRIPCIONS
EDICIO SETMANAL
 Per tot Catalunya... 1'25 pta. vna.
 Resto de la Península... 1'50 pta.
 Amèrica, Àfrica... 2'00 pta.
 Mèxic... 2'50 pta.

LA PUBLICITAT

EDICIO SETMANAL D'ESPORTS

10
 Dilluns, 10 de desembre 1923
 Contínu

DOS RESULTATS DESFAVORABLES

EL "F. C. BARCELONA" HA ESTAT BATUT PER L'"ATHLÈTIC" DE BILBAO

L'advers resultat obtingut a Bilbao pel Barcelona F. C. ha produït un sentiment de desil·lusió, molt explicable si es té en compte que la forma dels nostres equips feia esperar un resultat ben altre. Nosaltres no tenim per què penjar que en anunciar-se per a les dates d'ahir i abans d'ahir els encontres Barcelona-Athlètic al camp de Sant Mamés, ens inclinàrem, sinó per una victòria decisiva, almenys per un resultat honorable.

I a enrobustir aquest criteri hi contribuï en gran manera l'actuació portada a cap darrerament per l'equip barcelonista, que no pot haver estat més brillant, particularment en allò que fa referència a la seva línia d'atac.

I direm encara, per tal de reforçar la nostra tesi, que el conjunt de jugadors que ara fa poques setmanes venç a l'Athlètic al camp de Les Corts, no era específicament superior al que a Bilbao no ha pogut obtenir en conjunt altra cosa que una actuació menys que mediocre.

Abans d'iniciar-se el Campionat de Catalunya de futbol, el Barcelona F. C. demostrà haver constituït un equip prou ben equilibrat per fer-nos esperar una temporada de les més interessants. Començà el Campionat, i aquest equip, sense experimentar ni una sola derrota, sofrí una petita crisi, que no fou més que un decaïment momentani, que passà ben aviat.

I vingué aleshores el partit contra el Martinec, i com a culminació de l'esplèndida forma dels seus principals elements, la victòria assolida davant de l'Europa, victòria que cal considerar esplèndida pel seu significat i amb la qual el Barcelona es presenta als ulls de l'opinió esportiva com l'indiscutible futur campió de Catalunya enguany.

Vistos els anteriors que acabem d'exposar, encara que en forma sumària, sempre que es vulgui entrar a analitzar les causes que hagin originat la deficient actuació del Barcelona a Bilbao s'haurà de convenir que lògicament és impossible d'establir una successiva concatenació dels esdeveniments, si no es té en compte un fet que, vulguem o no vulguem, se'ns presenta en les actuals circumstàncies com vitalíssim.

Hi ha homes als quals tot els surt bé. Un d'aquests és el nostre amic Josep Paulí, jugador de Ricard Altis i a estones també organitzador de reunions pugilístiques, com la que, organitzada per ell, tingué efecte dissabte passat a les Arenes.

En l'esmentada reunió Jim Moran pretén sortir a boxar amb Pere Sàez portant sota dels guants els embenats durs que nosaltres vam tenir una mica per a matches de Campionat o en aquells per als quals han estat oferits bosses respectables per als boxadors.

Jim Moran assegurava que estava acostumat a usar aquella classe d'embenats perfectament legals, i que entenia que amb els embenats tots la mà li restava sense protecció i que per tant no hi havia perquè obligar-lo a emprar-se d'altres. Intervingueren àrbitres i federatius i no hi havia manera de convèncer-lo: tot fou inútil.

Aleshores en Paulí, que fins aquell moment no havia badat boca, s'encarà amb el boxador i emprant un francès més o menys estilitat li engegà amb energia les següents paraules: —Doncs tot seguit una prova d'esportivitat traient-vos aquests embenats!

No cal dir que no hagüé d'afegir res més per tal que Jim Moran, obediènt com un xai, fes el que hom li demanava.

Trobar un àrbitre imparcial i a més a més que no s'errí en els seus faltes és cada dia més difícil. I això no prou de què els àrbitres siguin avui menys exercicis que ahir, sinó de què els que van a veure partits cada dia hi entenen més, i com que són tants no es es-

i en dir això hem volgut referir-nos a la influència que el desplaçament, un ambient diferent i un públic moralment contrari pot exercir sobre l'eficiència dels nostres equips, el quals per executar un poc essencialment científic han d'ésser més sensibles que altres als factors subtils...

I davant la realitat dels fets hem de convenir que dissortadament aquesta vegada les causes subtils han estat per als jugadors catalans el veritable escull que ha fet fracassar una actuació anterior, preparatòria com un examen imparcial ens obligarà sempre a qualificar de perfecta.

Les notícies de la doble desfeta del Barcelona han estat rebudes amb viva contrarietat. En

(Continua a la pàg. 3)

A CANALETES



On són els futbolistes? (La solució ahir)

La inauguració d'un nou camp de joc

Entorn de l'exhibició del Szombathely amb el C. D. Europa

Amb motiu de la inauguració del seu nou camp, el C. D. Europa ha presentat el Club de Szombathely.

De tots els equips hongaresos que han desfilat davant del nostre públic, els que millor record van deixar foren indubtablement els "Magyars" i l'"Ujpesti", dos equips de la més alta talla, si bé enorme-

ment distanciat per la diferència d'escola existent entre l'un i l'altre.

El M. T. K. deixà la profunda visió d'un joc purament acadèmic, abstractant les riques teories dels precursors del futbol en una estreta disciplina dels seus components. La bellesa del joc quedava reclosa en aquella freda concepció de passades, a les quals obeeïen automàticament tots els individus de l'equip.

Vàrem escriure allavors que en l'onze del M. T. K. com les figures d'un joc d'escacs, cada jugador tenia assignat el seu "rol" per endavant.

En canvi, l'U. T. E. era menys científic, però tot el d'una vivessa sorprenent. La individualitat s'hi destacava d'una manera vigorosa i els seus components, sense lluitar-se a una tan gran riquesa de combinacions, sabien trobar sempre el moment de llançar-se contra el seu adversari en forma impenitosa.

Eren el glaç els Magyars i eren foc els de l'Ujpesti. L'equip que suava ens ha visitat es tot altra cosa. No és res de superior, però tampoc és res de despreciable. Els seus individus palesen una bona intel·ligència i compleixen discretament el seu començ.

Controlen regularment la bola, i el seu joc de passades rases manté força l'interès de l'espectador. Altament, tenen l'avantatge de la rapidesa. Però moltes de les seves qualitats queden anul·lades a conseqüència del poc encert en rematar quan els davanters arriben davant del gol contrari. Llur manca de precisió en xutar és palesa, i això fa que el joc esdevingui monòton.

Ens agrada el porter salvant les situacions, si bé entreté massa la bola, puix realment cal que hi hagi un termini de

temps prudencial entre allò que passava abans a casa nostra, que gairebé no es deixava agafar la bola al porter i el que fan els dels equips centro-europeus que l'entretenen excessivament. Apart d'això, es va guanyar aplaudiments, puix va salvar situacions de compromís.

Els defenses entraren amb valentia, però piquen amb una relativa seguretat, i a més, no col·loquen la bola. Als mitjos poc els sabérem veure en aquest únic partit, però ens semblaren complidors; el millor, el centre. Quant a la davantera, és certament la ratlla que més semblava entendre's, si bé ja hem dit que els seus individus van ésser poc afortunats xutant.

Pel sol partit que li havem vist (i a més tenint en compte la grisor amb què actua el seu contrincant) hauríem de classificar-lo entre els "equips" discrets", amb tot i que va satisfer més del que hom esperava, no es tracta d'un equip primera figura, i és censurable que per l'afany de propaganda

altra cosa hagués estat dita en els cartells o en les gasetilles. Ens plau haver fet coneixença amb aquesta nova demostració del futbol hongarès, i de llàstima que la pluja no hagi secundat els esforços del C. D. Europa, obligant-lo a suspendre el segon partit.

Quant a l'Europa, l'equip que d'un temps ha captat la simpatia d'un bon nombre d'aficionats pel seu joc cohesionat, en aquest encontre no va estar del tot feliç.

Exceptuant algunes jugades ben dutes de la davantera, que causaren en pocs moments una esbossa perturbació a les línies hongareses, res més no li sabérem veure.

La porta va estar encertadament als atacs fluïdus del Szombathely, i diem fluïdus perquè quan adoleixen aquests de xut llarg, ço que no els fa als nostres porters.

En Garrobbé i En Serra van estar no sempre segurs al seu

(Continua a la pàg. 4)

ELS PROGRESSOS DEL FUTBOL VALENCIÀ

Dues belles exhibicions del Gimnàstic F.C. amb la Unió Esportiva de Sans

Des del ressorgiment del futbol valencià, han passat pels nostres camps dos equips de la terra germana, que ja comença a fer ratlla en futbol.

El joc del Gimnàstic F. C. se'ns ha mostrat tot un altre que el del Valencià en contendir amb el Barcelona.

En la lluita del Gimnàstic contra la Unió Esportiva de Sans se'ns ha mostrat aquell amb un joc menys impetuós que el Valencià F. C., però d'un millor conjunt, ço que el fa un onze ben perillós, capaç d'assolir algunes victòries remarcables.

En el primer partit notàrem que el seu joc es desenvolupava amb bona combinació, però mancat de decisió, ço que feia que els seus esforços no es veiessin premiats i que la Unió exercís un franc domini amb relativa facilitat sobre el seu contrincant, el qual donà proves d'una manca de picardia, però que en realitat era més aviat un desconeciment del joc emprat pels nostres.

Així veíem com en el segon partit, ja més coneixedors de la tàctica emprada per la Unió, la seva escomesa fou més efectiva i el resultat obtingut més falaguer.

Compta l'equip amb un element de positiva vàlua, com és el seu mig centre Molina, el qual, en tots dos partits celebrats, ha palesat el seu joc eficaç, servint molt bé les pilotes als seus davanters i ben amantat en la defensa de la seva porta en les hores de perill. Són també bons elements de l'equip Civera, Arroniz i Aureli, i el porter Boro, el qual tan solament poguérem veure durant mig partit del primer dia i les jugades en què entrà en joc ens produí una excel·lent impressió.

Del Sans en conjunt podem fer-ne l'elogi, ja que les excepcions les fe menys la ressenya dels partits i llàstima que l'actuació de Badal no fos en aquest segon partit tan notable com en el primer, ja que essent l'ànima de l'equip tal vegada hauria estat un altre el resultat del segon encontre.

Veritat és que ben poc es presta al comentari un partit jugat amb aigua fins a genoll, però les condicions del terreny cren per tots dos equips les mateixes, puix les condicions normals del terreny valencià són ben semblants a les nostres i per això creiem que el comentari que ens ha meregut s'ajusta bé a la realitat.

Blanc

Primer partit: Guanya el Sans per 3 a 1

Davant d'un gran nombre d'espectadors va celebrar-se el primer dels partits concertats entre aquests dos cercles.

El conjunt de l'encontre celebrat abans d'ahir fou ben poc emocionant i ben just arribà a tenir un xic d'interès en alguns moments de la segona part, quan el Sans es decidí a marcar i el Gimnàstic a impedir-ho.

Durant el primer temps, que fou d'un major domini de la Unió, els valencians s'apuntaren el gol de l'honor, d'un xut de Molina que no veé Pedret i en el qual, a més, li relliscà la bola en el moment de xutar.

Després del descans fou Gil el que

assolí l'empat mentre el porter, Boro, queia lesionat, havent de retirar-se el substitut Calvo. No li costà gaire a Feliu entrar el segon gol, d'un xut fluïx, que no sabé parar el nou porter i fou el mateix davanter centre el que marcà el tercer i darrer de la tarda, d'una encertada jugada.

Tots dos equips es perdonaren un penalty que havia estat concedit.

Del conjunt valencià excel·lí notablement el mig-centre Molina, i dels nostres el millor Badal.

Jugaren pel Gimnàstic: Boro, Civera, Ventura, Casimir Molina, Marco, Arroniz, Aureli, César, Silvino i Arquer.

Per la Unió Esportiva: Pedret, Perelló, Balasch, Mascarell, Badal, Calvet, Martínez, Solgí, Feliu, Gil i Oliveres.

Àrbitre Vilalta, més imparcial que no pas encertat.

En el partit d'ahir guanya el Gimnàstic per 4 a 3

Amplia la plena confiança que la suspensió d'aquest segon encontre era imminent, a causa de la pluja, ens dirigíem al camp del Sans, l'estat del terreny, el qual tothom pot pensar quin era; un veritable llac. Principalment al gol de baix l'aigua s'hi havia estacionat en molta quantitat, obligant de posar-hi bon nombre de sacs de serradures per tal que el terreny resultés més utilitzable.

Al gol de dalt també n'hi posaren, però en la resta de camp, degut al retard que ja es duia de l'hora fixada per començar l'encontre, no fou possible de posar-n'hi, amb el qual hom pot imaginar com es desenvolupà el joc.

Amb tot, el públic, encara que no gaire nombros, hi acudí, donant-nos la impressió que els aficionats de la barriada de Sans no estan per cabòries i prescindien del temps, si convé.

L'ARBITRE I ELS JUGADORS

Amb més de mitja hora de retard En Torrents, que era el designat per tenir cura de l'arbitratge, ordenà l'arreglament dels equips, que ho feren com segueix:

Gimnàstic: Blasco, Civera, Ventura, Enric, Molina, Montero, Arroniz, Aureli, Silvino, Marco i Calvo. Sans: Pedret, Balasch, Perelló, Calvet, Badal, Mascarell, Oliveres, Solgí, Feliu, Toni Joan i Rini.

EL QUE VA ESSER EL PARTIT

Centrada la pilota, ben aviat es deixà veure un atac dels Sans, que produí dos còners contra els valencians, els quals són tirats sense conseqüències. El domini local s'accentua per moments, donant lloc a una sèrie de parades molt vistoses del porter valencià.

Però no tardaren molt en refer-se els jugadors del Gimnàstic, duent un bon avenç el costat dret dret de la seva davantera, en la qual es distingí visiblement l'Arroniz. Aquest i Aureli, un xic dificultats pel fangueig, porten la pilota, podent passar-se a mitjos i defenses, però no sabent aprofitar Arroniz, que la llençà a fora.

A continuació un nou atac valen-

(Continua a la pàg. 4)

L'HUMOR I L'ESPORT

LA BOXA A L'ABAST DE TOTS ELS PESOS

Cal augmentar les categories per evitar reclamacions

Molt s'ha parlat, molt s'ha escrit (encara que més s'hagi callat—afortunadament per cert) de la boxa en tots els seus aspectes i altres encara. Nosaltres no voldríem, però, fer mostra de pretensions excessives, però en el present article ens proposem, si més no, de rebatre algunes de les apreciacions dels tècnics, que qualificarem de gratuïtes per contraposar-les a les nostres que seran pagades, i que, ultra aquest avantatge, tindran el d'ésser lliures dels prejudicis inherents sempre a tota persona que sap quelcom d'aquella cosa, prejudicis que no pot tenir aquell que no en sap absolutament res.

S'ha parlat molt—i els nostres lectors no gosaran a contradir-nos—de l'aspecte higiènic de la boxa. El que aquest tema sigui tan mastegat no farà pas que nosaltres l'apartem amb fàstic; no. La nostra constitució és prou robusta i el nostre estómac prou sa per permetre'ns això i fins molt més; però no volem, per avui almenys, carregar massa el nostre estómac ni els nostres lectors i no parlarem més que de l'aspecte higiènic de la boxa.

Es opinia general que l'art del boxing és favorable al desenvolupament fisiològic de l'individu. Aquesta afirmació, així seca, és certa; però els que la fan (i no volem ficar-nos aquí si la fan a mà o a màquina) no pensen que tal com està organitzat avui dia l'esport de la boxa no poden fer negoci més que els capitalistes; en una paraula, que no es poden desenvolupar més que aquells que ja estan desenvolupats.

És a dir, que en quant a la boxa estem sota un règim capitalista sense entranyes, i no es parli de l'importu o bé oportu segons es miri, plexus solar, perquè forma part del patrimoni del pugilista, o sinó, qui, que no en sigui en té? Més endavant parlarem extensament d'aquest òrgan.

Ara per ara, i per no caragolar massa la intel·ligència del lector i no deixar-lo knock-out abans del darrer round, ens limitarem a demostrar la nostra primera tesi i a proposar un remei al mal. El mal, per a nosaltres, no és, com podria suposar-se, el resultat d'un directe a l'ull, no; som més altruistes; el mal aquí és que per desenvolupar-se boxant cal ja ésser prou desenvolupat.

I això, per què? Senzillament per-

què l'escala de les categories comença pel primer pis.

Segons tenim entès, les categories fins ara establertes no són més que les que fan referència als pesos mosca, ploma, gall, welter, pesos mitjos i pesos forts. Comprengem perfectament la transició de la ploma al gall, però nosaltres hi afegiríem de primer una categoria que fes referència als pesos "petits", i hem de fer notar que no estem pas massa conformes a barrejar amb el gall i els pesos les mosques; però, en fi, hem dit ja que no teníem propensió al fàstic i com que estem disposats a sostenir-ho a peu i a cavall (quan convé també som equèstres) continuarem la nostra dissertació sobre l'augment necessari de les categories.

La primera de totes comença quan l'individu ja pot amar ben sol; quan el seu pes ja és assegurat i no ha de fer sinó augmentar-lo. Però, si l'individu no en té, de pes? O bé si el seu pes és tan insignificant que no val la pena de tenir-lo en compte, és que aleshores l'individu ha d'ésser condemnat tota la vida a la més reprovable de les interccions?

No seria millor recular una mica el límit primer de les categories. És a dir, recular-lo dues miques i crear-ne dues més (i no pensar ara de miques si no de categories)?

Amb aquesta pregunta creiem posar el dit a la llaga, i com que nosaltres, quan posem el dit a la llaga hi posem també la pomada i el cotó fluïx, no volem fer gloriar més els nostres lectors, i en el desig de posar la boxa a l'abast de totes les forces i de tots els pesos proposem la categoria "pes microbi" i la categoria "pes hidrogen".

Els amèrics, els tuberculosos, els caquètics, els comatosos, els agonitzants, els cadàvers, els esquelets i els fantasmes ens ho agrairan segurament.

Angel Ferran

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

LES CIRCULARS OFICIOSES



—Té, ara no sé si haig d'estirar l'una primer que l'altra.

SOLAMENT OVERLAND competeix amb avantatge en qualitat i preus als seus similars

Agent per a Catalunya, Aragó i Balears
PERE CISA ALSINA
 CLARIS, 98 - BARCELONA

NATACIÓ

Al marge d'un "apat de germanor"

D. BERNAT PICORNELL
SENTREBANCA

No ha estat mai la nostra norma de conducta immiscuir-nos en els assumptes que afecten únicament a la vida interna dels Clubs; ara el que pot passar, com ara ha succeït, que per causes en les quals res hi tenim que veure, transcendeixin ràpidament al domini públic i aleshores el silenci esdevé inútil i fins i tot perjudicial, perquè podria semblar complicitat o almenys benevolença complença.

No tenim pas cap interès en amagar el que ha passat en aquest apat del C. N. Barcelona, tant més quan el senyor Picornell, causant directe de tot el succeït, ens separa una enorme distància.

EL QUE VA PASSAR
Heu's ací una informació exacta del succeït i que devem a un bon amic nostre, nedador activíssim del C. N. B.:

"Anàrem al banquet creguts que la Junta Directiva del Club ens feia un obsequi a tots els nedadors, en agraïment a la tasca realitzada en la temporada transcorreguda. Això ens ho féu creure encara més una aflocació plena d'entusiasme del volgut secretari del Club, N. Enlli Solé, donant-nos les gràcies, i el fet de repartir-nos els premis abans de començar.

Però, desgraciadament, es veu que no era aquest l'objecte del banquet, sinó que era el de congregar-nos a tots els nedadors plegats per dir-nos en quatre de fresques, ja que en finalitzar el sopar el senyor president, En Bernat Picornell, que fou el que presidí el banquet i que ostentava la representació del Club i de la seva Junta Directiva, ens dirigí unes quantes paraules—que extreia d'unes notes que duia, prova evident d'una preparació anterior—de crítica en un to força inconvenient i ple de desconsideració i desafecte per als nedadors tots o una gran part d'ells. El natural hauria estat donar-nos les gràcies i oferir-nos el banquet; però no; començà per criticar tota l'actuació nostra, arribant fins a l'afusió personal; féu retrets i càrrecs a la majoria dels nedadors, ens culpà d'una gran part dels mals que diu que pateix el Club, volgué comparar actuacions d'anys passats i el darrer transcórrer, sortint-ne mal parats tots els que hi prengueren part i, finalment, ja amb mostres evidents de voler mortificar-nos, parlà també contra molts dels que eren presents, personalitzant massa clarament.

En acabar el seu discurs, que per la representació que ostentava té una més alta significació, hi hagué qui va aplaudir-lo, mentre un altre sector de concurrents es va sentir molestament extraordinàriament per tot això dit, i més encara pel fet d'haver triat expressament el moment d'acabar el banquet, com cercant un escut amb què emparar la seva impunitat i poder dir el que volgués.

Les seves paraules produïren un malestar manifest entre una bona part dels assistents, els quals no l'exterioritzaren al principi sinó amb crits i visques de determinat gust irònic, però, finalment, un dels assistents, dient que si no ho havia fet abans era perquè es creia que algú s'avançaria; protestà energicament de les paraules del president, i sortí del local acompanyat d'un grup d'assistents. I això és tot."

COMENTARIS
Molt breus seran els nostres comentaris, perquè ja les paraules del nostre amic reflecteixen prou clarament l'enorme equivocació i la poca solta de les paraules d'En Bernat Picornell.

Un punt volem especialment remarcar, i és el mal que ocasionen actes com aquests a l'esport de la natació quan ella està encara mancada d'amor i de bona voluntat.

Les causes que hagin pogut impulsar l'acte del senyor Picornell i que han d'ésser totes elles purament d'ordre personal, són despreciables al costat del mal que ara ha fet.

I tanquem aquest comentari manifestant la nostra franca indiferència

TENNIS

La pluja fa suspendre els partits d'ahir

La temperatura agradable de dissabte va motivar que els diversos actes tennístics anunciats es veiessin molt concorreguts.

AL CENTRE DE DEPENDENTS

Els nostres amics del club de tennis del Centre Autonomista de Dependents continuen celebrant el seu sisè concurs social, els resultats del qual foren els següents:

Compionats

Fàbregues guanya a Marquillà Ll. per 6-1, 8-6.

Prat a Vendrell, per 6-4, 6-1.

Morales a Durall, per 6-2, 6-1.

Prat-Montesó a Marquillas-Ramonedà, per 3-6, 6-0, 6-2.

Senyoreta Torradella a senyoreta Corominas, per w. o.

Handicaps

Marquillà guanya a Baldiris.

Prat a Pascual.

Marquillas a Prat.

AL BARCELONA

Seguix el concurs de classificació entre els seus socis, els resultats dels quals, dissabte, van a continuació:

Tarruella venç a Estrada, per w. o.

J. Fonrodona a Steva, per w. o.

Andreu a Herber, per w. o.

Marnet a Me'n, per 7-5, 4-6, 6-2, 6-2.

Wallace a Rovira, per 6-0, 6-0, 6-4.

Torras a E. Sagnier, per 6-2, 7-5, 10-8.

Sindreu a Vidal, per 6-1, 6-1, 6-1.

Bruix a J. Fonrodona, 6-0, 6-3, 6-3.

Andreu a Gómez, per 6-0, 6-0, 6-0.

Meier a Mas, per w. o.

Chassaigne a Marnet, per 6-0, 6-1, 8-6.

LA PLUJA D'AHIR

La pluja que va caure ahir no va permetre jugar els partits anunciats. Per aquest motiu, van ésser ajornats els concursos i torneigs organitzats pels clubs Centre de Dependents, Sant Gervasi, Pompeia i Barcelona.

DEL CLUB TURO

Aquest important club organitza per a darrers del mes que som el seu anyal concurs inter-clubs, en el programa del qual figuraran les proves de campionats i d'avantatges acostumades. Oportunament publicarem més detalls.

DEL SALUT S. C.

El club de la barriada de la Salut fa aïment als seus socis que prepara un torneig de Nadal per a parelles mixtes, amb avantatges, que tindrà lloc del 22 al 26 d'aquest mes. També publicarem més detalls al seu degut temps.

L'Exposició Internacional de l'Automòbil

Per primera vegada s'han reunit els elements directius de totes les entitats automobilístiques, moguts per la disposició sobre la futura Exposició Internacional de l'Automòbil, que comentàvem en la nostra edició anterior. També representants de les tres entitats que més han fet entre nosaltres pel desenvolupament de l'automobilisme s'han reunit i ajuntaran llurs esforços als de la Confederació de Cambres Sindicals d'Automobilisme i Ciclisme.

Aquesta unanimitat, filla d'un comú interès, ha estat molt ben vista per tothom que s'interessa per aquestes qüestions i promet que la celebració de l'Exposició de l'Automòbil sigui un fet sense tuteles interessades i nocives.

La Premsa, per la seva banda, s'ha posat al costat dels organitzadors de l'Exposició, i pel nostre cantó estem disposats a ajudar-los en tot el que sigui possible.

Sembla imminent el nomenament de dues comissions, que es fusionaran més tard, a fi d'anar a Madrid a gestionar la modificació de l'esmentada disposició.

MOTOCICLETES

READING STANDARD

Pròxima inauguració de l'exposició i venda al carrer de CLARIS, 75

Fuset i Grau

Joiers - Fabricants

Joies d'Art

Copes i medalles

d'Esport

Pelayo, 44. Tel. 5521 A.

Esport Sanromà

Balmes, 62

BARCELONA

COMERCIENTS

feu honor a la vostra casa emprant

Camionetes de repartiment



Dodge Brothers

Exposició i Venda:

Diputació, 45 - T. 833 A

STADIUM

Articles d'Esport

Vendes

a l'engròs

i al detall

Rosselló, 283-Barcelona

SPORTSMEN

Invitem a comparar, 25 per cent tenim rebuixats els preus. Sense exigir cap quantitat.

Jersei futbol, 2'25, 3'95, 4'05 pessetes tots colors.

Mitges jugador, 1'65, 1'85, 2'35 id.

Pantalons jugador, 1'75, 2'25, 2'95, 3'25, id.

Cambres angleses, 1'95, 2'30 i 2'95.

Defenses, 0'55, 0'75, 0'95, 1'45 i 2'95.

Turmelles angleses, 6'95

Genolleres porter, 8'95 i 9'45.

Genolleres angleses, 6'95.

Baló de reglament, 7'95, 9'25, 10'95, 12'95.

Guants porter, 7'95, 12'45, 17'95.

Calçat futbol, de totes les mides, a 10'95, i extra a 14'05.

Vendes a l'engròs i al detall

CASA LAYRET

BOQUERIA, 29

Fabricació especial per a nous Clubs: Jerseys, pantalons i mitges futbol, etc.

Adreça, en tots els dibuixos i colors que es puguin demanar. Sense augment de preu.

P.LOTA BASCA

Suspenso els partits del concurs "Copa Cren Roja", es juguen partits d'entrenament

Abans d'ahir al matí havien de jugar-se al Frontó Comtal dos partits de pilota a cistella corresponents al concurs "Copes Cren Roja", però per malaltia de N. Agustí Bo s'ajudicaren els punts a la parella Escudero i Mas.

El segon partit tampoc es féu, per no presentar-se En Jaumà (per motiu d'una desgràcia de família) guanyant, per tant, els punts la parella Larramendi i Bargunyó.

En lloc dels anunciats es jugaren dos partits d'entrenament; el de les onze fou entre Escudero i Mas, vermells, i Boldú i Amat, blaus.

El partit no tingué moments de gran interès, per la desigualtat de joc entre tots dos equips, guanyant els vermells, que s'apuntaren el punt 40 quan els blaus en tenien només 26.

El partit de les dotze el jugaren Ferrer i Bargunyó, vermells, contra Rigau i Palmada, blaus, i fou molt ben jugat per les dues parelles, sobresortint En Rigau, sempre segur i científic en els remats.

Els contraris no s'entengueren i equivocaren el joc, que per les condicions havien de carregar-lo al saguer, descartant en el possible En Rigau.

Des del començament anaren davant els blaus, fins a portar 7 punts d'avantatge, però en arribar a 17 els vermells igualaren. Després tornaren a dominar els blaus, que en acabar-se el partit portaven 10 punts d'avantatge.

Els partits de concurs d'ahir al matí se suspenderen, per les males condicions de la canxa, degut a la pluja que hi entrà per les claraboies rompudes, celebrant-se dos encontres d'entrenament, present-hi part en el primer, Enric Escudero i Sunyer (fill), vermells, contra Joan Bo i Pere Escudero, blaus, amb la condició de jugar a net el davant blau.

De bon començ ja portaren avantatge els vermells, fins a onze punts, minvant a la darrera desena, mercès a l'oportunitat en els remats d'En J. Bo., el qual no pogué impedir, però, la victòria dels contraris per 40 punts a 36.

El segon partit fou jugat per les parelles Jaumà i Olamendi, vermells, contra Larramendi i Marian Garcia, blaus.

No veïrem pas jugades de gran mèrit ni lluitament, essent els millors sobre la canxa els davanters, que encertaren a rematar algunes pilotes difícils.

Dels saguers, l'Olamendi molt insegur, i En Garcia sense jugar gaire, degut a estar indisposat.

El partit anà igualat en principi, però més endavant portaren bon avantatge els blaus, fins de deu punts, mantenint-lo sense grans variacions fins que s'apuntaren el punt 40 de la victòria, quedant els seus contraris, a 31.

El públic molt nombros cada dia.

Llort

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

HOCKEY

Ha acabat la primera volta del Campionat

LA SITUACIÓ DELS EQUIPS

Akí va finir la primera volta del campionat de hockey. Amb el sol avantatge d'un punt aconseguí el Polo la millor classificació.

A un equip de la vàlua d'aquest il és molt poc afalagador l'haver empatat amb el Terrassa. Es clar que fou per presentar el seu equip molt incomplet, però que no vagi massa refiat, car podria succeir-li que un dia tingués un disgust irreparable. Amb tot, tingué present que tota la segona volta li pertoca jugar-la al seu camp; és de suposar que conservarà i augmentarà l'avantatge que porta als restants equips.

El Barcelona va darrera el Polo amb un punt d'avantatge. Cal que continuï lluitant com fins ara per conservar aquest lloc, que no creiem que es deixi perdre, si tenim present que ahir el Terrassa va deixar-se perdre dos punts que li faran moltíssima falta per disputar-li el segon lloc. Quant a l'Espanyol, només tenim a dir que té dos punts com a premi a la seva constància, i que encara que té totes les fe perdre haurà demostrat en aquest campionat un bell esperit deportiu.

El camp vell del Barcelona està completament fet un fàsic per poder-s'hi jugar. Una pluja més molesta que forta accentuà el mal estat del terreny i tot ens feia preveure que el partit Polo-Barcelona seria suspès, mes les exigències del calendari deuriu han superat les del calendari del pagès, i el partit que havia de decidir quin era l'equip amb més probabilitats de campió s'és celebrat.

Ben enuïat per suportar les inclemències del temps, surt el senyor Sarro a tocar el xiulet, i s'alineen els següents equips:

Polo. — Isamat, Argemí, Pous, Bellver, Casas, Giró, Rierola, Ferrater, Sarriestegui, Isamat i Lobo.

Barcelona. — Castillo, Pous, Moles, Colom, Brull, Capella, Junyeras, Martí, Ventura, Masip i Ribalta.

Acabava de començar-se el joc, que ja en Junyeras es fa amb la pilota i executa una bonica arrencada que acaba en gol kick. Les arrencades del Barcelona sovintegen i la defensa del Polo ha de posar en joc tots els seus recursos per destorbar-les. En una de tantes es forma prop de la porta del Polo un garbuix en el qual no es veuen sinó còps de vara i esquitxades de fang, que posen els jugadors fets una llàstima. Per fi, l'Isamat pot arribar a aclarir. El Barcelona, però, torna altre cop a inquietar-los, i per casualitat no aconseguí marcar en Ventura. Cada cop va accentuant-se el domini del Barcelona. Les petjades que al camp es veuen indiquen clarament que el joc és portat amb molta intensitat prop de la porta del Polo. Fins ara no se'n veuen sinó algunes a l'altra banda, però poc a poc el Polo va reaccionant i en Ferrater s'encarrega de fer algunes perilloses incursions. Es tiren dos córners kick contra el Barcelona, sense resultat. Tornen els davanters d'aquest a l'atac i ajudats per En Brull fan un joc positiu i perillós que gràcies a la seguretat de la defensa contrària no els val el punt desitjat. Es de notar un precís xut d'en Ventura que l'Isamat aconseguí desviar a córner kick. Es tira, sense resultat.

Arrenca la devantera del Polo i en

Castillo fa una sortida insegura que de poc li costa un disgust.

Continuen davant la porta, i gràcies a la magnífica defensa del Barcelona, sobretot d'en Pons, no guanya el Polo cap punt, i en aquestes assenyalat el referé la mitja part.

Durant el curt descans que varen fer, es posà a ploure bastant fort, no parant la pluja ja en tot el partit. Aquesta aigua i el tregud dels jugadors posen el camp en un estat fàstic que impedeix a cap dels dos equips desenvolupar el joc que els és habitual.

Représ el joc, es veu que el Polo està decidit a marcar uns quants punts que li donin la victòria, i la línia davantera, ja en combinacions, ja individualment, inicia una sèrie d'arrencades que són, però, interrompudes pels mitjos i defenses del Barcelona. En Brull i en Pons són els dos que millor juguen i que amb braó incansable treuen les pilotes dels davanters contraris per lluitar-les als seus. Mes l'atac del Polo cada cop és més ferm i la defensa del Barcelona més feble. Ja aquests a han d'aconseguir ni una sola vegada traspasar la línia de mig camp.

Però és un domini que, degut a la forta pluja que ara cau i al fang que hi ha, no permet al Polo lluir-s'hi ni a's del Barcelona defensar-se.

Per fi, després de molt bregar-hi i de rebrotar la pilota amb un i altre, veiem entrar-la dins la porta d'en Castillo entre esquitxos de fang, gràcies a en Sarriestegui.

Continua la lluita més enfangada que mai; cada garbuix és un cot que fan al camp. En Polo marca un gol, que és anulat per off-side.

En Ferrater, després d'arrencar i sortejat alguns contraris, aconseguí per als seus el segon i darrer gol.

Des d'aquest moment el Barcelona va acabar les poques energies que li quedaven, i com que el Polo veia la assegurada la victòria va passant els minuts en un joc insípid i pesat, fins que el referé donà per acabat el partit.

PER NO PRESENTAR-SE EL TERRASSA, L'ESpanyol GUANYA DOS PUNTS

Ahir havíem de jugar al camp de l'Espanyol l'equip de hockey d'aquesta societat i el del Terrassa, però com sigui que aquest darrer, sense cap avís, ha deixat de compareixer, l'Espanyol guanya per aquest motiu els dos primers punts del campionat.

La classificació dels equips és la següent:

	J	G	E	P	P.
Polo	3	2	1	0	5
Barcelona	3	2	0	1	4
Espanyol	3	1	0	2	4
Terrassa	3	0	1	2	1

Preparació de Pneumàtics i Cambres

VULCANITZACIÓ

Comerc. 26 - BARCELONA

Especialitat en el Neu-Cord-Cablé

FUTBOLISTES, ATLETES

després dels vostres exercicis o en canes de rampes, diàllocs, magnífics, etc., usen

Embracació SPORT

Dr. Masó Arumí

Placeta de Sant Joan, 11, Barcelona, tel. 5

F. C. BARCELONA

GRAN QUINZENA DE FUTBOL CONTINENTAL

22 i 23 de desembre	30 de desembre i 1 de gener
S. C. VASAS, de Budapest	S. C. SLAVIA, de Praga
25 i 26 de desembre	5 i 6 de gener
A. C. SPARTA, de Praga	M. T. K., de Budapest

L'esdeveniment futbolístic més gran de la temporada

ELS PARTITS ATHLETIC DE BILBAO-BARCELONA

(Continuació de la pàg. 1)

general pot dir-se que el cop afecta a tots els esports catalans per un igual.

No hi ha pas dubte que tot plegat té una gran transcendència, però no pas tanta com momentàniament els mateixos barcelonistes li han volgut donar. Nosaltres creiem que cal considerar el succeït com un episodi no pas com una conclusió. A més a més, la rivalitat basco-catalana o, millor dit, entre el Barcelona i l'Atlètic és cosa que data de molts anys, i sembla que no n'hauriem de viure gaires per tornar a veure l'Atlètic vençut pel Barcelona així com avui ha succeït al Trofeo.

Trobem injustificable la gran estanyesa i l'acelapament que demostren alguns socis del més vell dels nostres cercles. Però aquest estat d'ànim té el seu origen en un concepte equivocat de la valua dels jugadors, que ha contribuït a formar certa premissa que usurpa el nom d'esportiva escampant als quatre vents sense mirament de cap mena les excel·lències de tots i cada un dels jugadors barcelonistes fins a l'extrem que tot lector de bona fe pot haver cregut que l'equip del Barcelona era quelcom sobrenatural i extraordinari dintre de l'esport futbolista. I aquesta mena de "bluff", la finalitat del qual ha d'ésser sempre contraproduent, ha estat encoratjada pels directius del cercle, que han preferit sempre escollir les veus afalagadores, vinguesin d'allà on vinguessin, que no pas les sensates i desapassionades.

Cal, doncs, que aquest seriós advertiment que acaba de rebre l'equip del F. C. Barcelona no sigui en el buit; hem d'evitar que es reproduixin aquests infantils, quan no interessats, excessos en què tan sovint s'ha incorregut.

I sobre tot que els directius deixin d'escollir tan agraçosament les veus de les sirenes que els envolten...

El que fou el partit del dissabte, 5 a 2

(Per telègraf)

Bilbao 8, a les 20'15.

En mig de gran expectació ha estat jugat l'encontre Atlètic-Barcelona; els equips eren els següents:

Barcelona: Platko, Conrado, Surroca, Torralba, Sancho, Carral, Píera, Martí, Samitier, Alcántara i Sagi.

Bilbao: Vidal, Rousse, Acedo, Sabino, Larraz, Legarreta, Gorman, Laka, Travieso, Carmelo i Aguirrezabala.

Arbitre Saracio, i l'Atlètic escollí camp, jugant amb vent favorable.

EL PRIMER GOL

ALS NOU MINUTS

Comença la partida amb un bell atac dels barcelonistes, que acaba a córner; els bilbaïns responen i obtenen igualment un córner, també sense resultat.

El Barcelona es situa davant dels dominis de Vidal, però fa manca d'encert dels davanter i inutilitza llur tasca.

Els atlètics dominen; Laka passa a Travieso, el qual marca el primer gol d'un preciós xut.

EL SEGON GOL

Els bascos s'emballen i dominen una bella estona; la defensa barcelonista no juga pas gaire encertadament.

Un xut tirat des de molt lluny per Carmelo, és el segon gol, que causa estupefacció, puix Platko ni s'havia adonat de la jugada. Sembla que Torralba l'havia tapat.

Anaven catorze minuts de joc.

EL TERCER GOL I DESCANS

Un nou atac de l'Atlètic i després de tres rematades consecutives, Laka, tot sol, marca el tercer gol de l'Atlètic, que és ocasionat per la cobdícia amb què l'ha aconseguit.

Samitier ha iniciat algunes atacs, però ha estat gairebé sempre "off-side". S'arriba al descans amb dotz minuts de joc.

SAGI ES SUBSTITUÏT PER APARICI

Durant el descans no cal dir com comenta el públic el desenvolupament que ha tingut aquesta primera part. Per haver sofert una lesió ha de re-

tirar-se Sagi, al qual reemplaça Aparici, que ha jugat bé.

EL QUART GOL TAMBE PENALTY

El vent, ara, és favorable als barcelonins, que dominen en començar la segona part. L'Atlètic inicia una arrencada i Sancho incorre en penalty, que, tirat per Larraz, val el quart gol per als bilbaïns.

EL SEGON GOL DEL BARCELONA ES LA MILLOR JUGADA DE LA TARDA

Els barcelonins no donen; però, proves de decandiment, i fins juguen millor que abans. Una centrada molt precisa de Píera fa remata Samitier amb el cap, aconseguint el segon gol. És la millor jugada de la tarda, i el públic, apleixant-ho així, aplaudeix llargament. Sanxo juga moltíssim, però mal secundat pels seus ales, que no ajuden gairebé gens a la davantera. La defensa barcelonista és la ratlla més fluïda.

EL CINQUE GOL PER CARMELO

Mancava poc per acabar i Carmelo, recollint una pilota dels mitjos, llança des de gran distància un xut formidable que Platko tampoc ha vist tan sols.

IMPRESSIONS

Pot dir-se, francament, que la impressió produïda per aquest primer partit, és que el porter Platko ha estat del tot malament, havent-hi també ajudat la poca actuació dels defenses.

Els mitjos tampoc han sobresortit: tan sols a la segona part han aconseguit donar una lleugera idea de la seva valua; la ratlla davantera, molt intel·ligent, però ha pecat per manca de valentia; ha estat ben mal secundada pels mitjos, però, amb tot, fou la línia més completa.

En general, l'equip ha demostrat poca cohesió.

L'Atlètic ha jugat sempre amb un gran entusiasme i tots els seus elements molt decidits.

OPINIONS

Després del partit hem procurat conèixer l'opinió dels equips. Alcántara no ha volgut fer manifestacions de cap mena.

Samitier ha dit que els que havien fallat eren els mitjos i els defenses.

Els jugadors i directius bilbaïns estan entusiasmatats per llur triomf, reconeixent el brillant joc del "Barcelona". L'equip del qual, diuen, és el millor rival que té l'Atlètic.

Els delegats del Cercle Català, senyors Cardona i Domingo, han confessat que llur equip els havia estat del tot desconegut, esperant que demà es rescabalarà d'aquest resultat. Però...

El temps ha empijorant i plou. En aquestes condicions hom no és pas gaire optimista respecte al resultat.

L'arbitratge molt deficient, però el públic correctíssim.

El que diu la premsa bilbaïna després del primer partit

"EL LIBERAL", DE ROLANDO

"La impressió que nos ha causat el Barcelona no puer ser més favorable para el veterano Club.

El ala izquierda de ataque es estúpida y la línea de medios inmejorable, sobresaliendo Torralba y Sancho.

Los backs cumplieron muy bien, mejor Conrado que Surroca, y el portero hecho un coloso.

Esperamos al martes para formular juicios definitivos sobre la potencialidad de uno y otro equipo.

Ayer los bilbaïnos, sin estar como en sus mejores días, supieron poner a gran altura su pabellón. La línea de ataque discretísima, sobre todo Travieso y Carmelo, y estúpida la de medios, anulando Larraz a Samitier y Sabino a Alcántara, no viéndose en el campo en el primer tiempo a los dos "ases" del Barcelona."

"EL PUEBLO VASCO", DE KAROMTE

"El público bilbaïno quedó encantado. El triunfo bilbaïno no ha podido ser más brillante.

Quedó patente, una vez más, la superioridad de nuestra táctica. Pues nadie, absolutamente nadie, podrá poner en duda tal aseveración, después de lo acaecido ayer.

Triunfamos una vez más por la línea de medios, que estuvo admirable, sin olvidar el ataque, aunque a éste, en su conjunto, le hemos visto estas veces mejor. Sin embargo Travieso tuvo una de sus mejores tardes. Sus pases y su dirección le jugaron no pudieron ser mejores.

Más, mucho más, hubiéramos visto de no soplar un impertinente viento que molestó grandemente a los jugadores, destruyendo hermosas jugadas y grandes pases, como

aquellos adelantados de Travieso que se fueron a falta.

Triunfó nuestro juego por su eficacia, por su codicia y porque a estas circunstancias se une una gran inteligencia.

Confundien nuestra impetuosidad, creyendo que todas las jugadas se resuelven por ella, no sabiendo o no queriendo apreciar, que les acompaña un gran conocimiento de juego.

Los catalanes son elementos entrenadísimos, debiendo más a esto que a su inteligencia, toda su categoría. Juegan y mucho, dominando el balón como el que más y entendiéndose a la perfección. Tienen una gran habilidad, adquirida después de larga práctica (realizable únicamente por quienes viven de sus rentas), pero carecen de facultades propias para ganar partidos.

Samitier es un jugador portentoso, quizá no tenga rival, pero es en la línea de medios y no en el ataque."

"EUZKADI", DE ARAEAS

"Hay, sin embargo, en ese intercambio social, algo que debía rectificarse; y es el señalamiento de la fecha en que el Athletic tiene que desplazarse a Barcelona, demasiado temprana para una demostración de su valia, que viene a resquebrajar el prestigio del equipo bilbaïno por su natural falta de preparación, con cierta ventaja del barcelonista, por recibirle en su terreno. Háganse esos encuentros en plena temporada, comenzándolos ahora para terminarlos dentro de dos meses, y la supremacía, que obligadamente se ventila entre los mejores equipos peninsulares, tendría la fuerza incontrastable de su verdadera legitimidad, derivada de la igual posesión de condiciones.

Ahora los triunfos se cambian: el Barcelona y el Athletic se venen mutuamente en sus propios dominios y la supremacía queda en el aire, por los resultados, aunque en el terreno quede patente la superioridad de uno, por razón de su mejor táctica, dominio y conocimientos que muchas veces se estrellan ante las cualidades físicas del contrario, o ante el imperio de lo lógico. Y si ahora tienen importancia e impresionan sus luchas, entonces reestimarían mayor transcendencia, porque se expresarian con la expectación que da el equilibrio de fuerzas de dos equipos potentes, con la plenitud de facultades y de juego. Y ello es preciso que se haga, en bien de todos."

"LA GACETA DEL NORTE" DE J. M. MATOS

"Samitier es un jugador extraordinario, indiscutiblemente extraordinario. En cualquier puesto juega bien. Ahora, que es natural que en alguno sea elemento más completo.

"Hace bien el Barcelona poniéndole de delantero centro? ¿Debe ir al equipo nacional en ese puesto? En pocas palabras queremos contestar a las dos preguntas, ateniéndonos al match de ayer, única vez que hemos visto a Samitier de delantero centro.

El Barcelona habrá estudiado los elementos de que dispone y se habrá dicho: Carrulla es un medio magnífico, Samitier es una notabilidad en cualquier parte, y como hace locuras con el balón, podrá tirar a goal en cualquier forma y crear continuos peligros y hacer unos pases increíbles, etc., etc. Y como el centro delantero que tenían bajaba mucho...

Pero si el Barcelona se ha hecho esa cuenta, una cuenta semejante ha de hacerse el Comité Nacional.

"Puede mejorarse a Samitier? Lo dudamos, como medio. Como delantero centro, creemos sinceramente que sí.

Siendo un jugador peligroso, hábil, inquieto, trabajador, pues ayer no se concretó a esperar juego, sino que muchas veces fué a buscarlo y a defender, no nos convenció como delantero centro, aun cuando sus geniales jugadas tienen efectividad en cualquier parte, y por ello sabe obtener "frutos" para su team."

El segon partit, 6 a 0

(Per telègraf)

Bilbao, 9, a les 22.

El camp de Sant Mamés es troba convertit en una llaguna car la pluja no ha deixat de caure des d'anit passada. A la sortida, els equips són aplaudits.

En Carmelo, capità de l'equip base, obsequia el Barcelona amb un estandart de seda, l'hiu l'ensenyà del seu Club.

El Barcelona elegí camp i a les ordes d'En Serrano s'arreglaren els equips.

El de l'Atlètic és el mateix d'ahir i en el Barcelona hi ha dues variants: Coma substitueix a Conrado i Aparici a Sagi Barba.

FUTBOL

Milers i milers d'ànimes esperen. Animes són dins la figura d'homies; volten l'espai del joc, i semblen nues meitat al sol, meitat a l'ombra, totes amb una espera igual, immediata fossin on fossin, sense avergonyir-se de la nuesa amb què s'ensenyen, àvids de passió i d'instint ran de la lluita.

Bellesa canviant damunt l'estadi; obren el joc l'ordre del lloc i el nombre, però la llei que el moviment dels cossos governa intel·ligent, despacienta la duresa dels ulls per on les ànimes imposen el desig del guany que eriden. I voldria l'esguard tenir prou força per precedir el triomf que les veus canten.

Ara al bell mig saltava la pilota ritmant el salt dels cors que l'acompanyen. Ara un pit és el mur que la rebutja, o decanta la marxa una embranzida. Ara els grups de l'atac i la defensa s'immobilitzen forts dintre el silenci i en la forma del joc que resta immòbil diríem esculpida la victòria.

L'atur, però, que els immortals estimen desfa la humana pressa moridora, un pas i un cop de peu marquen la rasa que els guanyadors fa dels vençuts contraris. Triar! veu's aquí l'home.

Vina lluita, ara que el goig sembla roent com l'odi i el camp és dividit, i els uns i els altres fan d'una passió distint objecte!

L'esguard és poc, i el crit. Amunt els braços. Aplaudirem l'instant sense memòria que decideix.

Cal decidir. La força s'agradarà d'enginyers, mai de la justa raó que els homes fa porucs de mena! Serem injustos.

S'endureix la pilota, i com si el joc s'anés tornant batalla, els jugadors deixen un ròle a terra.

Milers i milers d'ànimes s'agiten el desig ja té nom per cadascuna; i totes juntes nues com les flames, el clam enlairen de la gran foguera que el camp encenyeix, fomal d'aquest incendi. Llancem al foc els pensaments informes pel gust del nom del combatent que guanya. ¡Salut, tu, passió que ens els bateges!

Venit, infants, voreu d'aprop la glòria. Mares, venit! L'heu duta a les entranyes. Intacta, sempre revirada la joia, si els noms d'avui demà fossin uns altres.

J. M. López

COMENÇA EL PARTIT

El primer atac és conduït pels atlètics i Carmelo inicia el xut amb un "que causa emoció, però ha anat alt. Un nou atac de l'Atlètic, aquesta vegada més enèrgic; Travieso passa a Carmelo, que torna a xutar, i Platko detura molt bé, però és castigat amb un free-kick dins de l'ària, perquè a judici de l'àrbitre ha retingut excessivament la bola. Això promou protestes del Barcelona. El càstig no ha tingut, però, conseqüències.

El Barcelona comença a donar senyals de vida; una bona passada de Píera a Alcántara, que tira la pilota, perdent una probabilitat del primer gol.

EL PRIMER GOL ES DE PENALTY

En Serrano comença a demostrar una excessiva simpatia per als seus i amb el pretext d'un suposat fault de Platko a Travieso, assenyalà un penalty contra el Barcelona. Alguns jugadors d'aquests intenten retirar-se per consiclar una exageració el càstig; Alcántara aconsegueix imposar-se i el penalty és tirat per Larraz, essent el primer gol. Van setze minuts de joc.

Seguidament els atlètics tornen a iniciar l'atac i en un d'ells aconsegueixen un córner que tira molt just Aguirrezabala i intercepta Sancho, el qual està jugant molt bé.

En un atac del Barcelona, Acedo carrega a Martí il·legalment i els bilbaïns són castigats amb un cop franc, que tira Surroca. El gol sembla inevitable, però un desgraciat off-side de Píera inutilitza la jugada.

EL SEGON GOL ALS 24 MINUTS

Nova arrencada dels bascos i En Carmelo fa una bella passada a Travieso, el qual xuta d'una manera fantàstica. Es porten vint-i-quatre minuts en fer-se aquest segon gol.

I ALS 4 MINUTS EL TERCER

El domini atlètic és en aquest moment avassallador i el Barcelona dona proves d'un "desconcert inenarrable. Una escapada de Gorman, que sobre la mateixa ratlla de kick centra, recull Travieso i marca el tercer gol amb el cap. I van vint-i-vuit minuts de joc.

EL BARCELONA ES DESVETLLA

El Barcelona intenta atacar, però amb poca sort. Una passada d'En Samitier a Alcántara, que xuta sense cap malícia amb tot i la poca distància a què es trobava, Vical el salva a córner, que, tirat per Píera no té resultat.

Un altre atac barcelonista acaba igualment amb córner, sense conseqüències.

Escapada atlètica i córner a favor seu, que aprofità Alcántara per arrancar, quedant, però, deturat a mig camp.

En aquest moment es quan Sancho s'ha distingit més i certament ha estat el més aplaudit de l'equip català.

LA PARCIALITAT DE L'ARBITRE

El Barcelona es redreça. Alcántara arrenca ràpid i quan es disposava a xutar, Sabino li fa una traveta sense que l'àrbitre el castigui. Protesta dels catalans molt justificada.

Nou atac barcelonista, però Samitier l'auha per off-side.

EL QUART GOL

L'Atlètic arrenca i amb bona combinació, després de moltes passes, arriba fins a la porta contrària. Carmelo, sense ésser molestat per ningú, llença un xut furibund que val el quart gol per als bilbaïns. Manquen cinc minuts per al descans. Certament ha estat el millor gol de la tarda.

El Barcelona inicia una arrencada. Una bella passada de Samitier a Alcántara és perduda, perquè Aparici no ajuda.

I s'arriba a la mitja part.

LA SEGONA PART

Comença amb un atac del Barcelona que aconsegueix un cop franc, molt a la vora de la porta bilbaïna, però Vical salva. Alcántara pifa una centrada de Píera i després remata alt una altra passada d'Aparici.

El domini en aquest moment és molt fort i quan el gol semblava inevitable, l'Atlètic arrenca, gràcies a Laca, el qual xuta des de gran distància, sense conseqüències.

EL CINQUE GOL

Platko es fa aplaudir en deturar un xut brutal de Travieso i que havia fet creure en el cinquè gol.

Gorman torna a escapar-se. Píera a Travieso i aquest als alexes. Finalment, el cinquè gol als treze minuts d'aver-se replegats la partida.

El Barcelona és castigat amb un xut lliure prop de l'ària atlètica, però Sancho l'intercepta. I passa a Alcántara, que escapa, però el tir va fora.

Un nou atac barcelonista i l'àrbitre xuta, obligant a Vical a fer el gol.

LA JUGADA DE SAMIER

Samitier aconsegueix finalment bellar la vigilància que ha estat oblidant el d'altre i arrenca d'una fallada i sorprendent. Aquesta vegada sí que el gol és inevitable, car es troba a l'extrem de la porta, però... pica massa alt i la desil·lusió entre nosaltres és petita. Amb tot, la jugada ha estat d'alta d'aplaudiment.

UN PENALTY QUE ELS CATALANS LLANÇEN FORA INFERIORMENT

En un bon atac, Martí esdevé perillós i obliga a Acedo que salvi a córner. El tira Píera i en rematar Alcántara, Sabino detura la bola.

amb el que l'àrbitre assenyalà un penalty contra els bilbaïns.

Alcántara el tira fora intencionadament, causant molt aplaudir per aquesta demostració de cordialitat.

PLU I EL BARCELONA JUEGA MILLOR

DE LA PARCIALITAT DE L'ARBITRE

En aquest moment, plou torrencialment, però, cosa estranya, el Barcelona juga millor que abans. Un altre córner contra l'Atlètic tampoc és aprofitat.

L'Alcántara fa una bella arrencada individual, veient-se-li ganes de marcar, però li tornen a fer una traveta i l'àrbitre, com si no hi fos! Cal dir, però, que això no fou a l'ària de penalty.

EL SISE GOL

Una arrencada d'En Travieso i els catalans corresponen amb una falta que tampoc és assenyalada. En trobar-se aquell jugador davant de Platko, llença una altra canonada, que és el sisè gol als trenta quatre minuts.

EL PARTIT ACABA CINC MINUTS ABANS

La pluja apreta de valent; el partit esdevé poc interessant i l'àrbitre fa acabar el partit cinc minuts abans de l'hora reglamentària.

DEMOSTRACIONS DEL PUBLIC

A la sortida el públic aplaudeix a Alcántara, i a Sancho, que han estat molt correctes, però ha protestat sorollosament dels altres per llur comportament al camp, i en moltes ocasions sent-se insuportables per la seva actitud contra l'àrbitre.

L'ACTUACIO DEL BARCELONA

En general, el Barcelona ha jugat millor que ahir, però des del començament s'ha atret poca simpatia del públic.

COMENTARIS AL PARTIT

L'actuació del Barcelona

públic, perquè gairebé tot just començat el partit, alguns jugadors ja han protestat de l'àrbitre. En assenyalant-se el penalty contra el Barcelona, críem que el partit ja s'havia acabat, puix li fou molt difícil a l'Alcántara poder retenir els seus equips, que voien retirar-se.

La bronca del públic ha estat formidable i en part, alguns jugadors barcelonistes han procedit molt malament.

L'arbitratge d'En Serrano ha estat molt malament; sigui per l'avantatge moral que el partit es feia a casa seva o que el marcador els ha estat favorable des de bell començament, el cas és que els bilbaïns no s'han ressentit tant de la desgraciada tasca d'En Serrano. Els nostres jugadors han donat, certament, una excessiva importància a certs detalls, però és el cert que l'arbitratge ha estat de conseqüències desastroses per a ells.

En el partit de dissabte va ésser la millor línia del Barcelona la davantera, però avui no ha pas estat a la mateixa altura.

Dels mitjos, En Sancho el millor, no solament de la línia, però fins i tot de l'equip. Les ales, en certs moments, semblaven jugar de davanter i oblidaven talment de marcar els seus contrincants, que aquests se'ls escapaven al seu caprici. En Sancho, indiscutiblement el millor de tots, ha fet una tasca enorme i ell ha aconseguit equilibrar molt la partida; altrament, jo no sé pas com aquesta hauria acabat.

Domini accentuat no ha existit al primer temps, però després del descans i per estar el terreny convertit en un bassal, cada arrencada de l'Atlètic, que les ha iniciades gairebé sempre per l'ala dreta, esdevenia un seriós compromís per al Barcelona, les defenses del qual són nul·les per jugar en camp tou. Han jugat valentes, però no han sabut marcar gairebé gens.

Els mitjos de l'Atlètic han sabut marcar molt millor que els catalans, que, repetixo, semblaven davanter i no mitjos.

Platko, avui, ha estat bé, a despit dels sis gols, que vull creure que en realitat no havien d'ésser més que quatre, car el penalty ha estat una injustícia molt gran i un altre gol ha estat gairebé imparabre per a ell, per trobar-se tapat.

Surroca, en algunes ocasions s'ha distingit; ha jugat amb un entusiasme foll, però s'avancava massa i en trobar-se amb les passes llargues de l'Atlètic deixava completament en descòrder la tasca del porter en trobar-se sol davant d'una ratlla davantera que, com la de l'Atlètic, ha jugat d'una manera sacrentin. Cal reconèixer que llur entusiasme era frenètic.

L'ATLETIC

No pot dir-se que avui hagin lluitat dues tècniques, perquè el Barcelona no ha pogut demostrar la seva, a causa del terreny amb el qual fins l'Atlètic ha lluitat amb pena. Realment era insuportable.

L'Atlètic juga ahir millor que avui, però a despit dels "scores" tan elevats que ha aconseguit, les seves exhibicions han estat inferiors a les de l'any passat.

EL QUE HAN DIT

A causa de lleugers, però excessivament nombrosos incidents, els ànims estaven molt excitats al final, pel qual motiu no he pogut parlar amb l'àrbitre.

Ha dit el senyor Cardona, president del Barcelona, que l'Atlètic ha jugat amb l'àrbitre a favor seu. Re-

comentant no obstant que el partit fou guanyat pel Barcelona, el qual fou una semblant declaració de guerra.

L'Alcántara ha donat una gran dignitat per l'arbitratge.

Samitier s'agrega refer-se amb una sorollosa victòria... a Barcelona, en ocasió que és repetició els partits.

Urrutia, el director del club bilbaï, reconeix que en semblant terreny no poden defensar-se els equips que no hi estiguin avesats.

El resultat en si ens ha deixat aclaparats i no permet gaires més comentaris; altrament, els incidents succeïts han tret molt del gust que havia deixat el partit anterior, on tot havia anat com una seda.—Mutil.

EL CAMPIONAT VALENCIA

El Castelló bat a València per 1 a 0

Castelló, 9

Finida la primera volta del campionat de València, secció Nord, amb la incògnita del Club que posseïrà l'honorífic títol, per tal com el Gimnàstic va davant de la penúltima i el València ha de vencer en tots els encontres que ha de jugar en aquesta segona volta per tal d'aconseguir l'esmentat títol, començant avui els partits que ben bé podem titular de la màxima emoció en la lluita pel campionat.

El València, que ha jugat fins ara sensiblement handicapat, doncs en aquest encontre Montes no hi ha pres part per la dolència que pateix d'encà del darrer partit València-Celta, ha de presentar-se al camp del Deu davant del club propietari, el Deportivo de Castelló.

En tren especial s'ha traslladat a la ciutat de la Plana una gentada nombrosa.

DE FUTBOL

ELS ALTRES PARTITS D'AHIR

La primera visita dels gironins

Entorn de l'exhibició de la Unió Esportiva de Girona al camp de Les Corts

Hauríem volgut veure jugar ahir la Unió Esportiva Girona amb el Badalona per formar-nos una més completa idea de la qualitat del joc i de la valua de l'equip gironí; però ja que el temps va obligar a suspendre el partit d'ahir, provarem de concretar la impressió que ens produí en el del dissabte, ampliant el que en diguérem en l'edició d'ahir de LA PUBLICITAT.

Tot i el resultat desfavorable obtingut, el joc dels gironins ens agradà força, i creiem que, de continuar com ara, assoliran bons èxits i podran arribar a igualar-se amb alguns corolles barcelonins de primera categoria: potser ens semblaren, disabte, un xic cohibits, temerosos de no jugar prou bé la primera vegada que ho feien a Barcelona; per això creiem que quan s'hagin acostumat als nostres camps i al nostre públic (que per cert estigué correctíssim amb els forasters) i hagin abandonat aquella temor que semblava dominar-los, sobre tot als davanter, rendiran un joc més bell i més pràctic.

De tot l'onze la línia més segura i que millor s'entenia fou, al nostre entendre, el trio defensiu, seguint la de mitjos i essent la davantera la que menys demostrà la valua del seu joc; cal remarcar, però, en

el seu desàrrec, la manca d'En Weir, que llevà unitat a la línia i permeté als mitjos i defenses del Barçelona marcar estretament a En Vinyes, un dels millors xutadors de l'avant gironí.

Quant a individualitats, cal remarcar, en primer lloc, l'enorme treball d'En Gauchoia, que, si sempre juga com dissabte, caldrà considerar-lo com un dels millors porters de Catalunya. Els defenses ja hem dit que, en general, actuaren amb força serenitat i encert. Dels mitjos, Stampor venia precedit de molt bona fama, però en el partit que motiva aquest comentari no ens acabà pas de convèncer: el trobarem apàtic, en general; altrament no sabem entendre la seva dèria de no més donar joc a l'ala dreta quan, mancant En Weir, era l'esquerra la que millor hauria pogut aprofitar les seves passades; en canvi, el treball dels mitjos ales ens agradà força.

I de la davantera, molt bé Santamaria i també En Vinyes, que, malgrat estar tan marcat, realitzà algunes jugades que acreditaren la bona marca d'aquest jugador.

I ara, per acabar, volem fer constar la nostra opinió que la Unió Esportiva Girona es mereixia, disabte, un "score" més favorable; creiem que el reserva del Barçelona guanyà noblement i netament, però també creiem que un gol, o el que més dos de diferència hauria representat millor la valua relativa entre els dos equips.

La victòria del Martinec sobre el Badalona per 4 a 1

Amb regular concurrència se celebrà aquest partit al camp del primer dels clubs.

A les ordres del senyor Peris s'arrencaren els equips.

Martinec — Pallès, Soler, Marín, Comera, Costa, Blanco, Vilar, Pina, Bessas, Rodríguez i Alfaro. Badalona. — Bru, Vilà, Moscardó, Bosch, Espany, Silvestre, Grané, Giró, Rodrigo, Bau II i Tejedor III.

Solt el Martinec, arribant fins a la porta badalonina i tirant dos còrners sense resultat pràctic.

Una arrencada del Badalona, tenint cura la defensa martineca d'eliminar el perill.

Surt amb la bola Vilar, que tira un bon directe, però parat per Bru.

Free-kick contra el Badalona, tirat per Blanco directe a gol, parat per Bru, però Vilar li pren la pilota, centrant-la, que recull en Rodríguez, essent el primer gol.

Als pocs moments, els badalonins aconseguiren l'empat, per mitjà de Giró, que aprofitant un batibull a la porta de Pallès llança un xut ras que aquest no pot parat.

Torna el Martinec a l'atac, marcant Costa el segon gol d'un xut a l'angle, que Bru no pot parat.

S'estaciona el joc davant la porta martineca. I una bola que envia Tejedor II passa fregant el pal.

LA SEGONA PART

Comença amb un atac badaloní entrant en joc Pallès, el qual detura una bola de compromís que li envia Giró; recollida la pilota pels groc-vermells, s'arriben fins als dominis de Bru; Pina dirigeix un bon xut que passa per sobre el pal.

Ataca el Martinec, i Vila, en anar per allunyar un xut de Bessas, pifa, enviant la bola a còrner, que tirada per Rodríguez la remata Vilar que assolé el tercer gol per al seu equip.

Una escapada badalonina no és aprofitada per Graner, que envia als núvols una bona passada de Tejedor III.

Alfaro, que en aquesta part està jugant estupendament, a la fi aconseguí marcar el seu gol, aprofitant una bona passada de Vilar.

Els badalonins no es desanimen; tot al contrari, intenten millorar el seu resultat, essent digne d'esment un bon xut de Giró parat per Pallès, i una bona rematada de Rodrigo, que toca el pal. Poc després s'acaba aquest encontre essent negra nit.

LLEUGERS COMENTARIS

La victòria que obtingué el Martinec contra el seu terrible adversari fou esclatant. Hom creu que a haver-se presentat complet l'equip veí un altre hauria estat el resultat.

Dels porters el que més es distingí fou Pallès, el qual va tenir una bona

actuació. Després d'aquesta victòria, el Martinec no té més que jugar amb el Badalona, per a veure si pot aconseguir la victòria, però de si cal que la seva porta resti tancada "guanya". Les defenses del Martinec compliren.

Quant als mitjos, els del Badalona varen estar bastant desorientats, i dels locals en Costa li manca molt per ésser un mig centre; en Blanco de mig ala no convenç.

La davantera badalonina va estar

CROSS-COUNTRY

El IV Campionat de Barcelona

Nova victòria d'En Cutié. — L'Espanyol i l'Europa a la davantera per equips

En terrenys de Montjuich i sobre un recorregut aproximat de sis quilòmetres, es disputà ahir al matí el IV Campionat de Barcelona de cross-country, organitzat enguany per "La Jornada Deportiva", sota el patronatge i control del Comitè provincial de Barcelona de la Federació Catalana d'Atletisme.

Malgrat la pluja, el nombre de participants fou molt crescut, per més que el timentable i incompreensible "forfait" dels millors "craks" del Barçelona, com així també el d'En Miquel, restà un bon xic d'interès a la prova.

Sembla que l'allunyament dels elements essencials ha estat degut a trobar-se en període d'entrenament per al Campionat de Catalunya, fons, challenge Pere Prat, l'organització del qual anuncia el Barçelona per al dia de Nadal. Però això no haurà de tolerar-se en plena temporada de cross, durant la qual l'atleta, encara que pot córrer en pla, corre de fons sense perdre la "forma", no per això haurà d'abandonar la cursa camps a través, màxim tractant-se d'un campionat a Barcelona. Bé sabem que la culpa d'aquest estat de coses no és precisament de l'entitat organitzadora i sí de la condescendència demostrada per la Federació, per tal de no perjudicar els interessos particulars del Barçelona i els generals de l'atletisme català, mancat precisament de manifestacions de la importància de la cursa Pere Prat. Malgrat això, lamentem vivament que homes de la talla dels Prat, Pons, Bellmunt, Pineda, etc., hagin negat el seu valuos concurs a un campionat de Barcelona, la qual cosa ens impossibilita de jutjar amb justesa sobre l'estat actual dels atletes, tots ells seleccionables per representar Catalunya en els propers Campionats.

Tampoc el públic fou nombrós com era d'esperar, degut al temps plujós, si bé en els punts estratègics del circuit i molt especialment a l'Estadi, es congregaren alguns grups d'entusiastes aficionats.

El recorregut, que segons estava anunciat havia d'ésser d'uns deu quilòmetres, fou escarlat a sis, degut al mal estat dels camins, la qual cosa produí generals i desagradables sorpreses entre bona part dels atletes participants, homes de tren la major part, que estaven preparats per a la primera distància. Altrament, donat l'avantatge de la temporada i tenint en compte que els propers Campionats seran disputats sobre uns dotze quilòmetres, considerem del tot impròpiu els sis quilòmetres del cross d'ahir, per dolent que fos el terreny.

Les característiques del recorregut del Campionat de Barcelona, deixant a part tres o quatre escalinates, que al nostre entendre era millor suprimir-les, posant al seu lloc obstacles, foren bones, així com també hem de considerar i encertat el traçat del circuit.

La sortida fou donada a dos quarts de dotze del matí, a l'avinduda de l'Exposició.

Durant tota la cursa foren els amos Arbú, Cutié i Vinadé, seguits a curta distància per Planell, Doz, Gràcia, Blat, etcètera.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

La cursa dels guanyadors fou bona i reveladora del perfecte entrenament a què s'han sotmès els corredors, aconseguint En Cutié, que després d'haver breu parentesi en el seu brillant historial, reapareix en plena "forma". També ens ha causat molt bona impressió els Gràcia, Doz, Vinadé, Blat i els restants classificats, mereixent capítol apart En Planell, del qual ja hem dit alguna cosa en la nostra última edició.

Des partits Cal-nàstic-Sans

(Continuació de la pàg. 1)

cal-nàstic amb un xut de Calvo, que para amb molt d'encert Pedret, però no pot evitar que el fangós terreny el faci caure, escapant-se-li la bola de les mans, el que aprofità amb oportunitat l'Aureli per marcar el primer gol de la tarda.

Des d'aquest moment els còrners es van succeir amb molta continuïtat i per totes dues parts, sense que cap doni un resultat efectiu.

L'Aureli agafà la pilota, corrent-la fins al davant del marc, on veient la dificultat en què es trobava per xutar, passà la pilota a Arroniz, el qual ho féu, parant dificultosamente En Pedret, que llença la pilota a còrner, que va ésser tirat sense conseqüències.

Amb tot i que el fangueig dificultava poderament la visió de la pilota, no per això ens trobarem mancats de jugades emocionants; en un avenc ben dut de Feliu, en trobar-se sol davant la porta xutà, parant bé En Blasco, però caigué i no pogué lluitar-se a comoditat de la bola, originant-se un continuat piloteig, fins que Rini la féu penetrar al marc, aconseguint així el gol de l'empat. Aquest gol va ésser protestat pel lineaman valencià, per tal com va considerar que abans de marcar-se, els jugadors del Sans havien incorregut en off-side.

El Gimnàstic no es desanimà, ans al contrari, refermà els seus esforços, aconseguint un nou punt, que amb tota justesa anul·la l'àrbitre, per off-side.

Als pocs moments i en un atac del Gimnàstic, l'Aureli recollí una pilota que li va ésser passada per Silvino i amb molt d'encert la féu entrar a la xarxa, aconseguint desfer l'empat.

Al cap de poc s'arribà al descans, que va ésser excessivament curt, per tal d'evitar que arribéssim a l'acabament mancats de claror.

LA SEGONA PART

Així, doncs, als pocs moments ordenà En Torrents la represa del joc, fent-ho també amb un domini absolut dels Sans, durant el qual fallen un xut a un metre

LA FLEXIBILITAT DEL NEUMATIC AMB LA DURADA DEL MASSIS, HO TE EL

Bandatge tipus
EXTRA FLEXIBLE

BERGOUNGAN

Es el millor equip per als automòbils i òmnibus de passatgers, així com per als camions als quals per la fragilitat del seu carregament els calgui evitar les tropladacions

BARCELONA: Rambla de Catalunya, 76

MADRID: Sagasta, 15.

BILBAO: Elcano, 57.

SEVILLA: Antonio Salado, 9.

BOXA

Comentaris de la setmana :: Hilari Martínez, el nou campió del pes lleuger

ENTORN DEL CAMPIONAT D'EUROPA DELS WELTERS

Ultra l'activitat esportiva de la setmana que acaba de transcórrer, hem d'assenyalar el fet d'haver-se signat durant el seu curs el contracte que farà que el Campionat d'Europa del pes "welter" entre el belga Piet Bobin i el català Ricard Alis es faci a Barcelona. Nosaltres que sempre hem estat optimistes respecte d'aquest particular basant-nos en què la major via de la nostra moneda, comparada amb la belga, havia d'oferir majors possibilitats als organitzadors catalans, no deixem de reconèixer que el gest del senyor Elies dipositant tot seguit les 35.000 pessetes, import de la bossa que s'han de disputar els dos boxadors, ha tranquil·litzat els nombrosos esportius que temien haver de traslladar-se a Brussel·les o Anvers si volien presenciar el match.

Ja es comença a parlar del programa que integrà la gran reunió pugilística del Campionat, que, segons sembla, serà esplèndida, nosaltres, però, no en parlem fins que sàpiguem ben bé de cert els elements que han de formar-lo, entre els quals tenim entès que hi figura, a més de Piet Bobin, algun altre campió d'Europa o potser ex-campió de gran anomenada.

La reaparició de Gironés

L'esdeveniment més important de la setmana ha estat, sense cap mena de dubte, la reaparició de Gironés que tingué efecte dimecres al Circ de Novetats, davant del boxador francès Paul Gay, ja conegut del nostre públic, que l'ha vist sempre amb satisfacció en llurs actuacions.

Gironés, que no havia boxat en públic des de la temporada passada a l'Iris Park, se'n presentà dimecres en condició excel·lent, i malgrat no haver obtingut una de les seves ràpidíssimes i indiscutibles victòries, ens demostrà a bastament que segueix en possessió d'un punch dels més temibles i que, a més a més, en les lluites a llargues distàncies no està tampoc mancat de condicions per tal d'apuntar noves victòries en el seu record.

Només li manca a Gironés, al nostre entendre, per esdevenir un veritable boxador internacional, allò que manca a l'Alis i, en general, a tots els nostres boxadors, això és, dominar el cos a cos el mateix que la lluita a distància i a mitja distància.

La major part dels lectors saben que la decisió del combat que foren dimecres Gironés i Paul Gay, fou favorable al francès, com ja diguérem en la nostra edició diària, es caracteritzà per la manca d'intensitat que en general oferiren els combats que en ella foren disputats.

minats periòdics capitanejats per un rotatiu no esportiu monopolitzador d'anuncis mortuoris. Han vingut després certes rectificacions "in-partibus" que no han aclarit l'afar, sense que per dissort dels ignorants, aquells que olímpicament els tractaren de tals bagin tingut la dignitat de delicadesa d'explicar el per què de tal qualificatiu i d'altres de més gruixuts, que a nosaltres no ens couen perquè ja sabem que han estat dits sense gaire malícia, però que malgrat tot tampoc deixem de comprendre que si continuem pel mateix camí, això és, escrivint sense mesurar les paraules, avui i conferint demà llibres de "Rei de l'Uppercut" o de "Príncep de l'Esquiva", sense a com va ni a com costa, el periodisme esportiu ben aviat quedarà convertit en quelcom objecte mercedor del menyspreu del públic i de la desconsideració general. Afortunadament per a la boxa ha desaparegut per a sempre més del nostre ring, o almenys així ens ho fa creure l'actualitat, el trist espectral del "chiqué". Cal procurar ara que altres plaques no vinguin a desdorar els progressos del noble art a Catalunya.

Canizares davant Cassini

El nostre campió del pes ploma davant de l'ex-campió militar francès Cassini, aconseguí fer-ho abandonar en el vuitè round. Si tenim en compte que el madrileny Ruiz, challenger del Campionat, aconseguí posar k. o. el francès al tercer round, quasi podríem treure la conclusió que quan Canizares i Ruiz siguin encarats per disputar-se el títol totes les possibilitats de victòria estan a favor del madrileny, si no fos que aquests pronòstics, afortunadament (per a En Canizares en aquest cas), les més de les vegades solen fer fallida. Suposem, però, que Canizares no devia quedar gaire satisfet de l'encontre. Quant a nosaltres, hem de dir que no ens agrada gaire i que creiem que si Canizares no boxa amb més repòs per tal de donar més precisió al seu cop, és possible que davant de Ruiz tinguem tots plegats un disgust.

Diguem abans d'acabar aquesta nota, que Cassini no és el Cassini d'abans i que el d'ara es comporta davant del nostre Campió en forma molt incorpòrea i deficient.

Pere Saez batut netament per Jim Moran

La reunió pugilística celebrada dissabte passat a les Arenes, com ja diguérem en la nostra edició diària, es caracteritzà per la manca d'intensitat que en general oferiren els combats que en ella foren disputats.

Dels dos boxadors forasters que actuaren, Jim Moran i Young Mars, el primer fou indubtablement el que millor impressió produí, aconseguint apuntar-se una victòria sobre Saez que considerem que va equivocar-se redonament en acceptar des del primer round la lluita cos a cos que Jim Moran coneix, o demostra dissabte conèixer, millor que l'actual challenger del campionat d'Espanya. Fins al setè round Pere Saez no pogué contrarestar quelcom l'atac tenaçíssim del seu adversari, el qual, sense ésser un campió, demostra posseir majors coneixements de la lluita cos a cos que cap dels nostres actuals boxadors que, si no es practiquen en aquest sistema de lluita tan en boga als Estats Units i a la qual ara a França es dona una importància capital, ben aviat experimentaran una crisi que els privarà de tota possibilitat de victòria en combats internacionals. Saez no és pas dels nostres boxadors lleus en "infiniting", sinó que pel contrari és dels que més el dominen; no obstant, dissabte Jim Moran l'anul·là completament i si aconseguí algun avantatge fou més aviat en la lluita a distància.

Jim Moran és fill de València i per bé que ha fet tota la seva carrera pugilística a França i boxa amb llicència de la Federació Francesa, pensa, segons va dir-nos sol·licitant llicència de la Federació Espanyola de Boxa per tal de poder pescar algun títol, cosa per a ell més difícil a França que no pas aquí. Varem interrogar-lo respecte dels seus projectes i opinions, i va dir-nos que tenia vint anys i que el que ve s'establiria a Barcelona per tal de fer el servei militar, i que aleshores reptaria a Alis per

al títol de campió d'Espanya dels welters. L'interromperem per demanar-li si és que es veia capaç de vèncer l'Alis, que en aquell moment acabava de veure boxar amb Young Mars.

—Jo no diré tant—contestà Jim Moran—però...i aleshores van canviar de conversa.

Li demanàrem també quines probabilitats de victòria creia ell que podia tenir Alis davant Piet Bobin, el campió d'Europa.

—No crec que Alis passi del sisè round com a màxim—respondé amb aplom.

Ens despedirem de Jim Moran, que s'havia mostrat molt amable, sense creure ni una paraula del que ens acabava de dir; i el curiós del cas era que, per més que rumiàvem, no aconseguíem trobar el motiu de la nostra incredulitat.

Ricard Alis i Young Mars

Young Mars és que Alis el toçà amb el guant, veié el com-

bat perdut i es proposà defensar-se com bonament pogués, boi aprofitant totes les oportunitats que se li presentessin per descansar nou segons a terra. Tot plegat no li anà pas malament i aconseguí durar cinc rounds, en els quals sinó aconseguí fastiguejar el campió poc se'n falta, en finir el cinquè round i sense que res ho justificués, els seus segons llancaren l'esponja. L'abandonament en aquells moments no tenia justificació possible i era d'esperar una desqualificació, no obstant ningú no digué res i Alis fou proclamat vencedor per abandonament del seu adversari. A Barcelona són molt gentils — deia dissabte a les Arenes Young Mars, imitant la dita de Paul Gay dimecres passat al Novetats.

Amb tot Young Mars no causa mala impressió i hauria estat interessant veure'l boxar amb un home de la categoria dels lleugers, a la qual pertany.

Molt es dolien que Alis no hagués boxat amb Jim Moran. Nosaltres ens fem càrrec que els managers del challenger del campionat d'Europa han de procurar allunyar tota possibilitat de desfeita, però ens atrevim a creure que Alis, davant de Jim Moran segurament hauria acceptat la batalla; hauria tingut un èxit rotund que no pas davant de Young Mars, el qual per ésser en categoria inferior en pes es considerà moralment vençut així que començà l'encontre.

El que diu Mr. Bertys

El senyor Llorens Ramonet, benemèrit president de la Federació de Boxa, ens presenta Mr. Bertys, manager dels boxadors Jim Moran i Young Mars, al qual tenim desig d'interrogar per saber la seva opinió respecte la classe de Ricard Alis i de les seves probabilitats de victòria el dia del Campionat d'Europa.

—Alis—ens digué molt amable Mr. Bertys—boxa amb un veritable campió, i jo no tindria cap inconvenient en apostar una forta quantitat a favor seu, si durant dos mesos m'el deixessin sotmetre a un entrenament especial susceptible de fer-lo més eficaç en la lluita cos a cos, que, amb el combat a mitja distància, consti-

HILARI MARTINEZ



Campió del pes lleuger

tueixen el sistema de Piet Bobin, sistema que s'adapta perfectament a la seva constitució, ja que l'actual campió d'Europa és més aviat petit de talla i curt d'envergadura.

Hilari Martínez, campió

Després d'un combat curtíssim i en el qual Hilari Martínez estigué sempre molt sobri i precís, Blind perdé el títol de campió del pes lleuger, tocat seriósament per diverses crosets a la mandíbula.

Hilari Martínez és català, fill de Barcelona i complea actualment 17 anys. La duresa del seu puny i els seus coneixements pugilístics l'assenyalen ja fa temps com l'únic possible campió de la categoria.

Es d'esperar que Hilari Martínez, que fa només dos anys que debutà i complea amb un brillant històric, procurarà perfeccionar-se per tal de conservar el més temps possible el títol que tan mercedament li acaba d'ésser atorgat.

CICLISME

La cursa de l'Agrupació de Poble Nou

Organitzada per l'Agrupació Ciclista Poble Nou se celebrà una cursa per a corredors de tercera categoria i neòfits, que constituí un èxit per a aquesta modesta Agrupació, quedant una vegada més demostrat el molt que estem mancats d'aquesta mena de curses.

Dels 20 corredors inscrits, prengueren la sortida 24, a les 8.40, elevant una bella cursa fins a Mataró, on arribà un escamot de 10 corredors, seguits de ben aprop pels restants.

No podem fer elogis determinant quin o quins van estar millor, puix tots coregueren amb força entusiasme i demostrant haver-hi "passat" per sortir-ne bons "routiers". Els 62 quilòmetres de la cursa els cobriren els primers classificats en 2 hores 7 minuts, la qual cosa dona idea del fort tren que hi hagué. A les 10.47 arribà el grup dels "le-

ders", component-lo cinc corredors, enganyats els uns als altres, com a colze, establint-se la següent classificació:

- 1.—Enric Escobar, de tercera categoria, que s'adjudicà la copa cedida pel simpàtic correfor Bisbal, en 2 hores, 7 minuts.
- 2.—Artur Casas, igual temps primer dels neòfits i guardador de la copa donada per la legre.
- 3.—Francesc Salayet, 2 h. 7 m.
- 4.—Màxim Martey, 2 h. 7 m.
- 5.—Josep Segalés, 2 h. 7 m.
- 6.—Marcs Jiménez, 2 h. 12 m.
- 7.—Joan Múrcia, 2 h. 12 m.
- 8.—Ramon Ferrando, 2 h. 20 m.
- 9.—Calixt Tresserras, 2 h. 20 m.
- 10.—Euseu Regolf, 2 h. 20 m.
- 11.—Joan Rey, 2 h. 25 m.
- 12.—Camil Casinó, 2 h. 27 m.
- 13.—Rafel Montanyà, 2 h. 32 m.
- 14.—Joan Ratera, 2 h. 40 m.
- 15.—Miquel Roca, 2 h. 41 m.

Com pot veure's, es classificaren 15 corredors dels 24 sortits i és una dada que pot guardar-se a la memòria, per significar que es mancats de curses per a neòfits, però que de corredors prou n'hi ha de bona classe.

L'organització, bona i ben armada, pel qual motiu repetim als directius els nostres modestos aplaudiments.

RUGBY

La segona jornada del Campionat

LA PLUJA NO DEIXA CELEBRAR MÉS QUE UN PARTIT L'ESPANYOL GUANYA EL CADCI. PER 9 A 0

A les 3.15 l'arbitre, senyor Aleix, feren arrencar els equips.

Espanyol: Codina, Poblador, Ferrer, Solanas, Guillemin, Baidés, Vives, Ubac II, Borge, Conesa, Ubac II, Buck, Riball, Gummi i Gübert.

Cadci: Pens, Romero, Blason, Isart, Parés, Bosch, Fina, Canet, López, Porta, Vila, Sarsanetas, Terras, Anglada i Arroyo.

Debut al mal estat del terreny no pogué desenrotllar-se el bell joc de mans, puix el molt fang no deixava agafar la pilota, al mateix temps que no permetia els clàssics sprincks com ho prova els 7 cops francs i les 3 transformacions davant dels pals, que es van fallar.

Els de l'Espanyol jugaren amb més cohesió, dominant en totes les meletes; en les "touches" el domini anà més repartit.

Aquest match se'l podria anomenar del fracàs dels mitjos d'obertura, ja que En Baidés i En Bosch es disputaven per veure qui ho feia més malament en aquest lloc.

Els punts foren aconseguits: 6 per En Ferrer, de dos assaigs, i 3 per En Guillemin, d'un altre.

Es distingiren pels guanyadors: Codina, i pel Cadci, En Parés, Fina, Vila i Anglada.

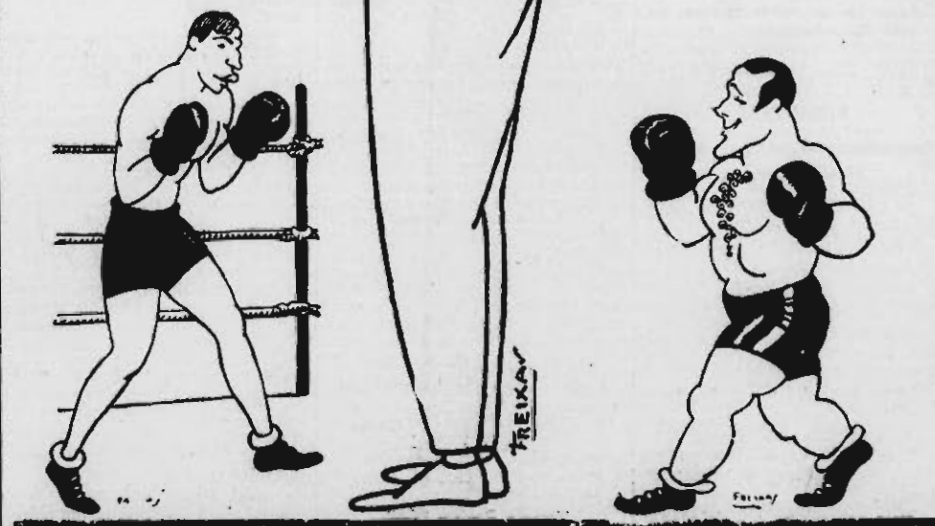
L'arbitre, imparcial.

ELS PARTITS SUSPESOS

A causa del temps i de l'estat dels camps hagueren de suspendre's els partits anunciats entre el Rugby Club Sant Andreu, C. N. Barcelona i el C. N. Atlètic-Club Helènic.

ESTAT DEL CAMPIONAT

P.J.	P.G.	P.P.	P. G.	L.
Sant Boi	1	1	0	3
C. N. Barcelona	1	0	1	3
Sant Andreu	1	0	3	0
C. N. Atlètic	0	0	0	0
C. D. Espanyol	1	1	0	3
C. Helènic	1	0	1	0
Cadci	1	0	1	0



JOSEP GIRONÉS

El jove coming man

JOAN CASANOVAS

Arbitre

ANFOS CANIZARES

Campió del pes ploma

Agència Exclusiva:

FIAT

SOCIETAT GENERAL D'AUTOMOBILS

Mallorca, 277 - Barcelona